

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 134/11
Люксембург, 8 декември 2011 г.

Решения по дела
C-272/09 P, KME Germany AG и др./Комисия,
C-386/10 P, Chalkor AE Epexergasias Metallon/Комисия и
C-389/10 P, KME Germany AG и др./Комисия

Съдът на ЕС потвърди решенията на Общия съд и решенията на Комисията във връзка с два картела в сектора на медните тръби за промишлени цели и в сектора на медните санитарни тръби

*Осъщественият от Общия съд контрол на решенията на Комисията за налагане на
глоби за нарушения на конкуренцията не противоречи на предвидения в Хартата на
основните права на Съюза принцип на ефективна съдебна защита*

С Решение от 16 декември 2003 г.¹ Комисията установява наличието на картел в сектора на медните тръби за промишлени цели (използвани главно в климатични и хладилни инсталации). Сред санкциониранияте дружества са някои дружества от групата KME, а именно — KME Germany, KME France и KME Italy — на които са наложени глоби, общо в размер на 39,81 милиона евро, за плащането на които те отговарят солидарно.

С Решение от 3 септември 2004 г.² Комисията установява участието на няколко дружества, сред които са групата KME и гръцкото дружество Chalkor, в картел на пазара на медните санитарни тръби (използвани във водопроводни инсталации, в газопроводи и мазутопроводи). Комисията наказва Chalkor с глоба от 9,16 милиона евро. Дружествата от групата KME са осъдени да заплатят солидарно глоба с общ размер от 67,08 милиона евро.

С отделни жалби дружествата сезират Общия съд с искания за отмяна на решенията или намаляване на наложените им глоби.

По отношение на картела на пазара на медните тръби за промишлени цели с Решение от 6 май 2009 г.³ Общият съд отхвърля всички изложени от групата KME доводи във връзка с определянето на размера на наложената глоба. По отношение на картела в сектора на медните санитарни тръби с Решение от 19 май 2010 г.⁴ Общият съд решава да отхвърли подадената от същите дружества жалба. В двете решения Общият съд приема по-конкретно, че при изчисляване на началния размер на глобата Комисията е отчела правилно действителното отражение на картела върху пазара. Освен това тя определила правилно размера на засегнатия сектор и не допуснала грешка при прилагане на правото като увеличила размера на глобата поради продължителността на нарушението, нито като не взела предвид някои смекчаващи обстоятелства.

С друго решение, постановено на 19 май 2010 г.⁵, Общият съд приема, че по отношение на дружеството Chalkor, което участвало единствено в една от трите части на картела⁶,

¹ Решение С (2003) 4820 окончателен на Комисията от 16 декември 2003 г. относно процедура за прилагане на член [81 ЕО] и член 53 от Споразумението ЕИП (Преписка COMP/E-1/38.420 — Тръби за промишлени цели) (ОВ L 125, стр. 50).

² Решение С (2004) 2826 на Комисията от 3 септември 2004 година относно процедура по прилагане на член [81 ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/E-1/38.069 — Медни водопроводни тръби) (ОВ L 192, стр. 21).

³ Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 6 май 2009 г. по дело KME Germany и др./Комисия ([T-127/04](#)), вж. също Прессъобщение [№ 43/09](#).

⁴ Решение на Общия съд от 19 май 2010 г. по дело KME Germany и др./Комисия ([T-25/05](#)), вж. също Прессъобщение [№ 46/10](#).

⁵ Решение на Общия съд от 19 май 2010 г. по дело Chalkor/Комисия ([T-21/05](#)), вж. също Прессъобщение [№ 46/10](#).

Комисията не разгледала въпроса дали нарушител, който участва в една част от картела, допуска по-леко нарушение от нарушител, който при същото нарушение участва във всички части на картела. Поради това Общият съд намалява с 10 % началната глоба от 9,16 милиона евро и по този начин определя размера ѝ на 8,25 милиона евро.

Групата КМЕ и дружеството Chalkor подават отделни жалби до Съда на ЕС, с които искат отмяна на решенията на Общия съд, както и на решенията на Комисията.

В постановените днес три решения Съдът отхвърля всички изложени от дружествата доводи.

По-конкретно дружествата твърдят, че Общият съд е нарушил Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ)⁷ и правото на Съюза⁸ — а именно, тяхното основно право на ефективно средство за съдебна защита, предвидено в Хартата на основните права на ЕС⁹ — тъй като осъщественият от него контрол на решението на Комисията не бил достатъчен и той се доверил прекомерно и в неразумна степен на нейното право на преценка. Chalkor изтъква по-конкретно, че производствата пред Комисията по прилагане на правото на конкуренцията са производства с наказателен характер по смисъла на ЕКПЧ и тъй като Комисията не е „независим и безпристрастен съд“ по смисъла на ЕКПЧ, Общият съд трябвало да осъществи съдебен контрол както от фактическа, така и от правна страна.

Позовавайки се на Хартата Съдът припомня, че съдебният контрол на решенията, с които се налагат санкции за нарушения на правото на конкуренцията, включва, от една страна, контрол за законосъобразност и, от друга страна, пълен съдебен контрол.

Във връзка с контрола за законосъобразност, в по-ранната си практика Съдът приема, че свободата на преценка, която Комисията има в областите, в които е необходимо да бъдат направени сложни икономически оценки, не означава, че съдът на Съюза трябва да се въздържа да контролира направеното от Комисията тълкуване на данни с икономически характер. Негово задължение е да осъществи този контрол, като се основе на представените от жалбоподателя факти и доказателства. В този контекст Съдът приема, че Съдът на Съюза не може да се основе на свободата на преценка, с която разполага Комисията, нито във връзка с избора на елементите, взети предвид при прилагане на критериите, разгледани при определяне размера на глобите, нито във връзка с оценката на тези елементи, и да откаже да осъществи задълбочен контрол, както от правна, така и от фактическа страна.

Във връзка с пълния съдебен контрол при упражняване на пълна юрисдикция по отношение на размера на глобите Съдът уточнява, че тази компетентност оправомощава Съда да излезе от рамките на обикновения контрол за законосъобразност на санкцията и да замени преценката на Комисията със своята преценка и в резултат на това да отмени, намали или увеличи наложената имуществена санкция. Съдът обаче подчертава, че упражняването на пълна юрисдикция не означава, че съдът е длъжен да извърши служебна проверка на обжалваното решение в неговата цялост, което би наложило ново пълно разглеждане на делото.

В заключение съдът отбелязва, от една страна, че съдът на Съюза трябва да упражни контрол, както от правна, така и от фактическа страна, че има право да преценява

⁶ Комисията установява, че разглежданото нарушение се е проявило в три различни форми. Първата част на картела се проявява в споразуменията, сключени между „производителите SANCO“ на определен вид обикновени медни санитарни тръби. Втората част се проявява в споразуменията, сключени между „производителите WICU и Curotherm“ на плакирани медни санитарни тръби. И на последно място, третата част на картела се отнася до споразуменията, сключени от една по-голяма група производители на обикновени медни санитарни тръби („разширени европейски споразумения“).

⁷ Член 6 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

⁸ Страните се позовават по-конкретно на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 263 ДФЕС.

⁹ Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

доказателствата, да отменя решението на Комисията и да изменя размера на глобите. При това положение не може да се твърди, че предвиденият в правото на Съюза съдебен контрол противоречи на изискванията, произтичащи от прогласения в Хартата принцип на ефективна съдебна защита. От друга страна, в настоящия случай Общият съд е осъществил пълния и цялостен контрол, както от правна, така и от фактическа страна, който е длъжен да осъществи.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

Пълният текст на съдебните решения [C-272/09](#), [C-386/10](#) et [C-389/10](#) е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708